

CLODouane

Minipivovarům
se daří nejen na Vysočině

Vzdělávání příslušníků celní správy má mnohé formy a školí se ve všech směrech. Jednou z nich je také školení na poznávání konstrukčních dutin automobilů. Takové školení probíhá i v kontrolní hale kynologického střediska v Heřmanicích. Příslušníci celní správy se učí bezpečně demonstrovat plastové kryty a polstrované díly různých typů automobilů, a to z důvodu zjištění skrytých dutin ve vozidle, kde by se mohlo nacházet zboží uniklé celnímu dohledu. Kurz je potřebný nejen z důvodu zvyšující se sofistikovanosti pachatelů, ale také pro zvýšení znalostí a dovedností kontrolujících celníků, čímž se snižuje riziko možného poškození prohledávaných vozidel.

V průběhu listopadu se na Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci uskutečnily dvě přednášky na téma Celní správa ČR. Budoucí advokáti se dozvěděli, jaké úkoly celníci plní v právním systému České republiky, a to včetně konkrétních vlivů na státní rozpočet v oblasti fiskální politiky. V prvním bloku byla studentům detailně představena problematika správy spotřebních daní a s tím spjaté legislativní zakotvení. Druhá přednáška měla za úkol osvětlit princip celního řízení. Posluchači během ní dostali také informace z právní praxe. Hovořilo se například o používaném nástroji v podobě zajišťovacího příkazu. Studenti měli rovněž možnost nahlédnout pod pokličku zajímavých přestupků či trestných činů, se kterými se celníci setkávají v přímém výkonu.

V prostorách Kláštera Hejnice se ve dnech 9. – 10. listopadu uskutečnila koordinační porada ředitelů celních úřadů, které se zúčastnili jako hosté generální ředitel GRČ Marek Šimandl, jeho první zástupce David Chovanec, ředitel sekce ekonomiky a informatiky Miroslav Nováček a ředitel sekce právní Lubomír Kučera. Mezi hlavní body programu patřily výsledky z činnosti pracovních skupin zřízených v rámci projektu „Transformace Celní správy ČR“, která je součástí tzv. „konsolidačního balíčku“ schváleného Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, a to konkrétně „Návrh organizačního uspořádání Generálního ředitelství cel“ a „Organizační struktura celního úřadu od 1. 7. 2025“. Tyto návrhy pak projednalo vedení CS v prosinci letošního roku.

Po krátké pauze se letos opět konalo setkání plzeňských seniorů. Vedení Celního úřadu pro Plzeňský kraj tradičně připravilo pro své bývalé zaměstnance zajímavý program, který začal v Západočeském muzeu v Plzni. Tamní výstava s názvem 100 let organizované numismatiky představila čelní numismatiky z Plzeňska, jejich práci, sbírky a publikace. Výstava nabídla i zajímavé exponáty z jejich sbírek, od antiky po současnost. Neméně zajímavé byly pro návštěvníky nálezy mincí z Plzeňska či nahlédnutí do numismatické pracovny. Po kulturním zážitku se všichni zúčastnění sešli v nedaleké restauraci a při přátelském posezení vzpomínali na své zážitky z aktivní „celnické služby“.

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

Rok se s rokem sešel a opět nastal čas bilancování. Z globálního hlediska současnost asi nejlépe vystihuje pojem „turbulentní“. Stejně jako na celý svět nebo konkrétní stát lze takto pohlédnout do „zpětného zrcátka“ na naší instituci. Jednou z perspektiv jsou při takovém ohlédnutí všeobecná očekávání či obavy zaměstnanců z budoucnosti v „neklidné době“. Zároveň ale celní správu tvoří přes pět tisíc konkrétních lidí se svými osobními příběhy i vlastními bilancemi. Každý má své radosti i svá trápení. Někdo zápasí s tělesnými i duševními neduhy nebo přímo traumaty, někdo zase s penězi, někomu dělají starosti problémy jeho blízkých. Byl bych moc rád, když by se každý z nás dokázal na sklonku letošního roku zastavit, ohlédnout se zpět

a na chvíli rozjít o vlastním životě. Takové „ztišení“ může pomoci uvědomit si životní priority včetně těch pracovních a třeba i najít ideální způsob „dobíjení vlastních baterek“. To totiž potřebujeme úplně všichni. Zprávy v masmédiích jsou plné pesimismu, z čehož podle mě vyplývá zdánlivě paradoxní imperativ – usilovat o opak v osobním životě. Snažit se vyzařovat optimismus, vitalitu, laskavost, solidaritu. Zejména bez naposled jmenovaného se totiž jako společnost neobejdeme. Osobně bych chtěl poděkovat všem, kdo letos přispěli svými texty a pomohli naplnit obsah časopisu Clo Douane. Dělali to bez nároku na honorář či jakékoliv jiné „pocty“. Úplně všem pak přeji krásné Vánoce, zdraví i hojnost a v neposlední řadě šťastný nový rok.

Séfredaktor **Jan Prokeš**

Novela dává celníkům oprávnění usměrňovat provoz

Dne 14. září letošního roku vstoupil v platnost zákon č. 271/2023 Sb., kterým se od 1. 1. 2024 mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Tato úprava přináší hned několik změn s dopady na výkon kompetencí v působnosti Celní správy České republiky.

Tou zásadní je oprávnění celníka ve stejnokroji usměrňovat provoz na pozemních komunikacích v případě, že je to nezbytné pro obnovení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a není-li řízení provozu zajištěno Policií České republiky. Při výkonu svěřených kompetencí na pozemních komunikacích bývají celníci často jako první na místě dopravních nehod a bylo více než žádoucí, aby svými pokyny mohli v uvedených situacích usměrňovat provoz, a to zejména do příjezdu složek integrovaného záchranného systému. Tuto činnost vykonávali příslušníci útvarů dohledu do současné doby bez potřebné opory v právních předpisech. Dotyčnou novelou je oprávnění nově zakotveno v § 75 odst. 9 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.

Na základě výše uvedeného se ve dnech 16., 21. a 23. listopadu 2023 uskutečnilo proškolení příslušníků celní správy útvarem policejního vzdělávání a služební přípravy v Jihlavě. Školení se zúčastnilo 39 příslušníků z oddělení 62 a 63 všech celních úřadů a šest instruktorů služební přípravy z úcelového zařízení Střediska služební přípravy Bochoř. Vzdělávací akce se skládala ze tří výukových bloků. Nejprve příslušníci CS absolvovali teoretickou přípravu v učebně.

Následovala praktická část – nejdříve v prostorách vzdělávacího střediska, a zakončena byla řízením „ostrého“ provozu na křižovatce v centru Jihlavy. Na závěr obdrželi všichni účastníci potvrzení o absolvování školení „Řízení a usměrňování provozu na pozemních komunikacích“. Na jeho základě budou moci získané zkušenosti a poznatky předávat ostatním příslušníkům celní správy.

Tímto bych chtěl zároveň poděkovat příslušníkům z útvaru policejního vzdělávání a služební přípravy z Jihlavy, že pro celní správu našli ve svém nabitém programu volnou kapacitu a při zaškolení našich příslušníků byli velmi vstřícní.

Martin Filo
Odbor 33 GRČ

Z obsahu

Aktuality

strany 2, 3, 4, 5, 6, 7

Rozhovor s pamětnicí Miloslavou Homanovou

strany 8, 9

Likér z Jeseníků pije i Johny Depp

strany 10, 11

Reportáž z tchajwanského workshopu

strany 12, 13

Rozhovor s Kamilem Říhou nejen o kulturistice

strany 14, 15

Procházka po minipivovarech na Vysočině

strany 16, 17

CLO-DOUANE

měsíčník Celní správy České republiky
57. ročník

Vydává Generální ředitelství cel

Redakce: Budějovická 7,
140 96 Praha 4

Tiskne UNIPRESS, spol. s r. o.,
Svobodova 1431, 511 01 Turnov

Séfredaktor: **Mgr. Jan Prokeš**
tel. 261332933, mobil 703 855 039,
e-mail: prokes@cs.mfcr.cz

Redakční rada: JUDr. Bc. Eva Vaňková (předsedkyně), Bc. Nina Psotová (jednatelka), Ing. Jitka Fajstavrová, Lenka Havelková, Mgr. Dušan Janiš, Ing. Martina Kaňková, Otto Mach, Yvona Matějková, Jiří Nejedlý, DiS., Bc. Martin Stočes, Mgr. Lada Temňáková, Bc. Richard Zeman

Grafika: Odd. 202 GRČ,

Korektury: Otto Mach, Bc. Nina Psotová

Redakce si vyhrazuje právo upravovat příspěvky, aniž by došlo ke změně jejich smyslu. Zveřejněné příspěvky označené „Došlo do redakce“ nemusejí vyjadřovat její názor.

Předáno do tisku: 8. 12. 2023

Expedice: 12. 12. 2023

ISSN 0323-0023

Index: 46 173

MK ČR E 5013

© GRČ, 2023

Zajistili padělky rostlinných postřiků

Karlovarští celníci se při kontrolách v rámci svých kompetencí mimo jiné zaměřují také na ochranu práv duševního vlastnictví a ochranu spotřebitele. Tyto kontroly neprobíhají pouze na tržnicích v pohraničí, ale i v kamenných obchodech v celém regionu. Již dávno lze konstatovat, že se celníci nesetkávají jako dříve ve většině případů pouze s padělkami textilu, obuvi, kabelek, batohů či elektroniky světoznámých značek, ale ve velké míře také s falzifikáty hraček nebo drogistického zboží.

Obchodníci jsou vynalézaví, přizpůsobují se trhu a poptávce, prodávají napodobeniny čím dál větší škály zboží. Kontrolori tak stále častěji narážejí také například na padělky WC bloků, mycích prostředků, ale i pracích

prášků či herbicidních rostlinných postřiků.

Jen v září a říjnu zajistili celníci na tržnicích v karlovarském regionu více než 530 litrů herbicidních rostlinných přípravků Roundup, které vykazovaly známky porušení práv duševního vlastnictví. Přestože obchodníci mají čím dál větší snahu co nejvíce se přiblížit originálu, bedlivé oko našich kolegů z oddělení dohledu nad subjekty již podle balení a nalepených etiket poznalo, že se jedná o padělky, což nakonec potvrdil i majitel ochranné známky.

Takové nekvalitní napodobeniny mohou spotřebitelům na trvalo zničit nejen jejich trávník, ale rovnou celou zahradu. Ohrožují rostliny i naše domácí mazlíčky, nebo dokonce zdraví a život našich dětí! Zboží

bylo zajištěno a případy celníci předali k dalšímu řízení na právní oddělení.

Lenka Havelková
CÚ pro Karlovarský kraj

Na severu prodávali léky ve „smíšeném zboží“

Prekvapení čekalo na celníky při listopadové kontrole v prodejně „smíšeného zboží“ v příhraniční obci Dolní Poustevna. U pokladny, pod pultem i ve skladu tam ležely kartonové krabice plné různých léčiv. Konkrétně se jednalo o léky či léčivé přípravky Cobra, Sildaforce, Voltaren a Aspirin, které prodejce nabízel bez patřičných oprávnění. Celníci zajistili 109 kusů nelegálně obchodovaných léčiv, případ zdokumentovali a předali Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv k dalšímu šetření.

Na severu Čech se nejedná o ojedinělý případ. Celníci už letos „mají na kontě“ obdobný záchyt léků. Udál se v obci Hora Svatého Šebestiána na Chomutovsku, kde prováděli v prodejně smíšeného zboží kontrolu primárně zaměřenou na prodej a skladování zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a na řádné zdanění vybraných výrobků. Při této kontrole celníci objevili víc než tisíc tablet a 56 gelových sáčků léků či léčivých přípravků na posílení mužské erektce. Léky byly před zraky celníků ukryté v batózech, které visely v obchodě na stěně, a také v krabicích od bot uložených pod pokladnou. Část blisterů byla dokonce nastříhaná na

jednotlivé tablety, což nasvědčovalo prodeji po jednotlivých kusech.

I o tomto nálezu celníci informovali SÚKL, který rozhodl o zajištění nalezených léčivých přípravků (Cenforce, Kamagra a Cobra), jelikož tento druh léků lze vydávat pouze na předpis a zacházet s nimi mohou jen oprávněné osoby, tedy lékárníci. Navíc část z nalezených léků nebyla v Česku ani registrovaná.

Léky nabízené mimo lékárnu jsou velmi rizikové. Mohou být prošlé, skladované v nevhodných podmínkách, které mají vliv na jejich účinnost, nebo může jít o padělky či neregistrovaná léčiva obsahující nebezpečné látky. Užívání takovýchto léků může přímo ohrozit zdraví nebo i život pacienta.

Jiří Nejedlý
CÚ pro Ústecký kraj

Přeshraniční spolupráce neuvadá

V polovině listopadu se v Jeseníku uskutečnila bezpečnostní kontrolní akce s cílem eliminovat páčání trestné činnosti nebo jiného protiprávního jednání. Konkrétně šlo o kontroly zaměřené na omamné a psychotropní látky, které do České republiky často proudí z Polska. Smíšené skupiny byly složeny z českých a polských policistů a také celníků. Zaměřily se rovněž na hledání osoby a zboží uniklé celnímu dohledu.

Psovodi Tereza Vajnerová a Jiří Toman z Celního úřadu pro Jihočeský kraj se zase na konci října setkali v Německu s tamními kolegy, psovody z Hlavního celního úřadu (HZA) Landshut. Společný výcvik se uskutečnil zčásti na hraničním přechodu Strážný – Philippsreut, kde se konalo zahájení a ukončení akce a zčásti v areálu Strassenmeisterei (správa a údržba silnic) ve Freyungu, kde proběhla praktická část výcviku.

Psovodi na něj přijeli se služebními psy zaměřenými na vyhledávání omamných a psychotropních látek a tabákových výrobků. Zajímavé zpestření pro české psovody připravili němečtí kolegové tréninkovým vzorkem v podobě samolepek napuštěných látkami heroinu a opium, které česká celní správa při výcviku nepoužívá.

David Kubenz
CÚ pro Olomoucký kraj
Radek Kréda
CÚ pro Jihočeský kraj

Trasa přepravy a další nesrovnalosti vedly k zajištění cisterny

Koncem října, při jedné z nočních směn na DHP Rozvadov, zkontrolovala hlídka mobilní dohledu Celního úřadu pro Plzeňský kraj cisternu se zbožím, které bylo deklarováno jako antikorozní kapalina. Za součinnosti mobilní laboratoře Celní správy ČR byly odebrány vzorky ze všech naplněných komor cisterny. Předběžné výsledky z odebraných vzorků ukázaly, že se jedná pravděpodobně o těžký plynový olej, kam se řadí např. i motorová nafta, a který by měl být předmětem spotřební daně. Z předložených dokladů, kte-

rými řidič disponoval, vyplývalo, že trasa přepravy měla být uskutečněna z Maďarska do Belgie. Stažená data z digitálního tachografu to však nepotvrdila.

Výsledky z mobilní laboratoře, údaje z předložených dokladů a vyhodnocená data z digitálního tachografu vzbudily pochybnosti o správnosti deklarovaných údajů. Na základě získaných poznatků vzniklo důvodné podezření, že kontrolovaná osoba přepravuje jiné zboží, než deklaruje a že zboží chybí doklad podle zákona

o spotřebních daních, který by prokazoval řádné uhrazení spotřební daně. Cisternová souprava včetně tekutého nákladu proto byla zajištěna.

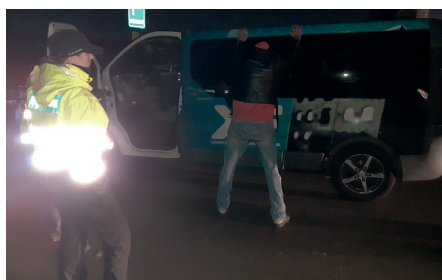
Marcela Kašparová
CÚ pro Plzeňský kraj

Noční honička v ulicích Trmic

Honičku jako vystřiženou z amerického akčního filmu zažila mobilní hlídka ústeckých celníků. Odehrála se v úterý 9. listopadu v ulicích jednoho ústeckého předměstí.

Krátce před půlnocí celníci zastavovali během silniční kontroly na stanovišti v Trmicích pomocí světelného terče vozidlo značky Renault Trafic s českou registrační značkou. Řidič nerespektoval pokyn k zastavení, naopak úhybným manévrem celníka v reflexní bundě a zastavovacím terčem v ruce objel, sešlápl plyn a začal ujíždět.

Hlídka se okamžitě pustila do pronásledování podezřelého vozidla. Řidič na modré majáky a zvukovou signalizaci nereagoval a hlídce dál ujížděl, přitom svojí nebezpečnou jízdou ohrožoval další účastníky silničního provozu. Po pár minutách se celníkům ujíždějící vozidlo podařilo bezpečně zastavit. Řidiče i spolujezdkyni vyzvali k vystoupení z vozu a provedli u páru bezpečnostní prohlídky i kon-

trolu auta. Výsledek byl však negativní. Proč tedy řidič ujížděl bylo jasné po chvíli - když začal na dotazy odpovídat nesrozumitelně a jevil patrně známky požití alkoholu nebo omamných a psychotropních látek.

Celníci na místo přivolali policejní hlídku, která provedla jednačtyřicetiletému řidiči dechovou zkoušku na alkohol s pozitivním výsledkem. Alkoholtester mu naměřil hodnotu 2,41 promile, což odpovídá zhruba 12 pivům. Muž je podezřelý ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky, za což mu hrozí trest odnětí svobody až na jeden rok, peněžitý trest či zákaz řízení.

Jiří Nejedlý
CÚ pro Ústecký kraj

Audi na přívěsu bylo mezinárodně hledané

Karlovarští celníci při běžné kontrole zjistili, že osobní vozidlo přepravované na přívěsu je hledané. V polovině listopadu zastavili ve směru Sokolov – Cheb dodávku s rumunskými pasažéry, která přepravovala na specializovaném přívěsu osobní vozidlo Audi A7 Sportback. Hlídka provedla fyzickou kontrolu dodávky i přepravovaného vozidla, s negativním výsledkem. Avšak lustrací v databázi Schengenského informačního systému (SIS) celníci následně zjistili, že osobní vůz je v mezinárodním pátrání (věc hledaná za účelem zabavení). Hlídka kontaktovala Policii ČR, které případ předala k dalšímu šetření.

Lenka Havelková
CÚ pro Karlovarský kraj

Šofér kamionu byl doslova „namol“

Koncem října se hlídka plzeňských mýtařů setkala s dopravní nehodou, jejíž příčiny byly nakonec dost velkým překvapením. Hlídka zastavila na dálnici D5 u havarovaného nákladního vozidla. Na místě nehody se již nacházel jiný řidič, který celníky informoval o osobě v havarovaném autě, která nekomunikovala ani nereagovala na bouchání do oken a uzamčených dveří. Řidičovo tělo se nacházelo zhroutené na podlaze kabiny obličejem dolů. Z důvodu ohrožení života se hlídka CS rozhodla rozbít boční okénko dveří a dostala

se do kabiny. Řidiče zareagoval až po několika provedených bolestivých podnětech, kdy začal nesrozumitelně komunikovat a stěžovat si na bolest hrudníku. Hlídka se domnívala, že u řidiče došlo ke zdravotním komplikacím a na místo přivolala zdravotní záchrannou službu. Po chvíli se ale ukázalo, že příčinou nehody bylo požití alkoholu, což následně potvrdila i Policie ČR. Provedením orientační dechové zkoušky byla řidiči naměřena hodnota 4,3 promile alkoholu.

Marcela Kašparová
CÚ pro Plzeňský kraj

Kontrolní akce Drum sklídila nejen mořské plody

Začátkem listopadu se na dálničním odpočívadle Sirejovice nedaleko Lovosic uskutečnila kontrolní akce Celního úřadu pro Ústecký kraj se zaměřením na nelegální přepravu zájmového zboží. Akce trvala přibližně deset hodin a zapojily se do ní tři desítky příslušníků celní správy včetně čtyřčlenné hlídky německých kolegů.

Celníci měli k dispozici speciální techniku jako například mobilní laboratoř, zavazadlový rentgen, technologické vozidlo nebo velkokapacitní mobilní rentgen. Nechyběli ani psovodi se služebními psy, specializovanými na vyhledávání tabákových výrobků a drog. Během akce muži a ženy v uniformách zkontrolovali kolem čtyřicetky vozidel, zajistili padělky, závadné maso i drogy a řešili řadu dalších přestupků.

Nejprve v síti kontrol uvízla dodávka zn. Mercedes-Benz s českou registrační značkou. Celníci v útrobách nákladového prostoru mezi různým zbožím našli i tři kartonové krabice plné hracích kartiček, u kterých vzniklo důvodné podezření z porušování některých práv duševního vlastnictví. Konkrétně se jednalo o 50 400 kusů sběratelských kartiček Pokémon a EURO 2024, jejichž hodnota, vyčíslená v ceně originálních výrobků, dosáhla téměř 320 tisíc korun.

Poté celníci odhalili v dalším kontrolovaném vozidle více než 350 kilogramů potravin živočišného původu, přepravovaných v nevhodných podmínkách. Mořské plody, drůbež a ryby uložené v kartonových krabicích byly částečně rozmrazené. Případ si převzali inspektoři veterinární správy, kteří všechny produkty na místě znehodnotili barvivem a rozhodli o jejich likvidaci. Za porušení

zákona o potravinách může být dopravci uložena sankce až do výše deset milionů korun.

Úspěšní byli kontrolóři i odpoledne, když si k prověrce vytipovali dodávkový vůz Ford Transit. Na jeho kontrolu nasadili služebního psa, specialistu na vyhledávání omamných a psychotropních látek. Ten označil batoh ležící na zadních sedadlech, v němž bylo 32,36 gramů marihuany a 0,38 gramu metamfetaminu, tedy pervitinu. Spolujezdce, který se k vlastnictví drog přihlásil, předali celníci přivolané policejní hlídce k dalšímu šetření.

Kromě uvedených záchytů celníci vyinkasovali na pokutách za neuhrazené dálniční poplatky 11.400 korun. Vybrali rovněž 12.500 korun od dlužníků, kteří měli v aplikaci CEPAN uvedené nedoplatky za neuhrazené dopravní pokuty.

Kontrolní akce posloužila navíc i jako prezentace. Práci hlídek mobilního dohledu přímo v terénu si přijela prohlédnout delegace Celní správy Moldavska v čele s jejím generálním ředitelem.

Jiří Nejedlý
CÚ pro Ústecký kraj

Celníci si rekreační chatu na Vysočině oblíbili

Nejmladším rekreačním zařízením celní správy je objekt v Českých Křižánkách, který v roce 2021 získal z ÚZSVM do své správy Celní úřad pro Kraj Vysočina. Zděná chata v srdci CHKO Žďárské vrchy disponuje čtyřmi pokoji s kapacitou čtrnácti lůžek a je od svého počátku hojně využívána. O prázdninách nebyl na chatě volný jediný den, za měsíce květen, červen a září byla využitelnost objektu dvoutřetinová a v říjnu i díky příznivému počasí obsadili rekreatanti všechny víkendy. K vylepšení zázemí pro letošní sezonu přispěly nové sprchové kouty a venkovní pergola.

Rovnou polovinu z letošních 26 pobytů obsadili příslušníci kmenového CÚ pro Kraj Vysočina, osmkrát Křižánky využili jihomoravští celníci, ale přijeli i rekreatanti z Plzeňského, Ústeckého nebo Moravskoslezského kraje. Rezervován byl s předstihem silvest-

rovský pobyt a částečně už i termín únorového mistrovství světa v biatlonu v Novém Městě na Moravě.

Richard Zeman
CÚ pro Kraj Vysočina

Migranti se nejednou tísnil v osobních autech

Celkem několik desítek imigrantů bez povolení k pobytu odhalili celníci v posledních měsících při běžných kontrolách na různých místech země. Jako hlavní dopravní tepna „nelegální migrace“ se v těchto případech prokázala dálnice D1. Některé situace byly přitom značně dramatické. Nechybělo pronásledování zdrogované řidičky ani vyskočení šoféra z jedoucího vozidla.

Dvacátého října ve dvě hodiny ráno si hlídka středočeských celníků při běžné kontrole na 52. kilometru dálnice D1 vytipovala osobní vozidlo Kia Carnival, registrované v Rumunsku. Během dynamického zastavování vozidla, které se odehrálo na dálničním sjezdu na parkoviště ČS Benzina ve směru na Prahu, řidič vozidla nereagoval na výstražné zvukové zařízení ani na blikající nápis STOP. Po přibrzdění šofér z jedoucího vozu vyskočil a uprchl přes svodidla pryč. Nezabrzdnuté auto pak samovolně narazilo do středových svodidel.

Při následné kontrole hlídka objevila dvacet osob turecké národnosti s doklady totožnosti. Konkrétně se jednalo o deset dětí přibližně ve věkovém rozmezí šest měsíců až dvanáct let a deset dospělých. Ti celníkům sdělili, že utíkají z kurdské oblasti Turecka a mají namířeno do Německa, s dovětkem, že se jedná o tři rodiny. Zadržené osoby předali celníci Policii České republiky k dalšímu řízení.

Švédka ujížděla s tuctem migrantů na palubě

Osobní vozidlo s dvanácti migranty pronásledovala celých čtyřicet kilometrů hlídka mobilního dohledu Celního úřadu pro Kraj Vysočina. Za volantem seděla jednatřicetiletá Švédka, která nakonec svou zběsilou jízdu pod vlivem kokainu vzdala.

Vozidlo s německou registrační značkou se celníci snažili zastavit ke kontrole na 119. kilometru dálnice D1 ve směru na Prahu, a to z důvodu neuhrazeného dálničního poplatku. Při pokusu o předjetí a spuštění výzvy k následování kontrolní hlídky ovšem řidička zrychlila a začala celníkům ujíždět. Vozidlo sjelo z dálnice na exitu 81 a ve velmi nebezpečné jízdě pokračovalo směrem k Ledči nad Sázavou. Za obcí Hojanovice ale řidička sama zastavila, vystoupila z vozidla a následně si po

výzvě lehla vedle auta do poutací polohy, aby jí byla přiložena služební pouta. V osobním vozidle se nacházelo dalších osm dospělých osob a čtyři nezletilé děti. Členy posádky i řidičku, u níž test odhalil požití kokainu, si převzali k dalšímu šetření přívolaní policisté.

Dva případy nelegální migrace řešili také zlínské celníci v relativně krátkém časovém sledu začátkem srpna. Společným jmenovatelem u obou byl vedle velikosti skupiny o počtu čtyř osob počátek společné cesty, kterým byla Sýrie, a rovněž cíl, tedy vysněná západní Evropa. Do jisté míry byla podobná i místa zajištění - bývalé hraniční přechody se Slovenskou republikou. V prvním případě se jednalo o Starý Hrozenkov, ve druhém o Strání.

Převaděčem byl u jedné skupiny zahraniční, u druhé tuzemský občan. Oba byli předáni z důvodu podezření naplnění skutkové podstaty trestného činu organizování nelegálního přechodu státní hranice, včetně zajištění migrantů, orgánům Policie České republiky.

Přeplněná dodávka

Začátkem října čekalo značné překvapení i na hlídku mobilního dohledu ústeckého celního úřadu. Případ sice nenaplnoval parametry „nelegální migrace“, ale vizuálně se podobal výše popsaným situacím. V rámci silniční kontroly si na dálnici D8 v katastru obce Petrovice kolegové vytypovali dodávku s rumunskou registrační značkou. Celníci neskřývali údiv, když z vozidla se zakrytými bočními skly, určeného pro maximálně devět osob včetně řidiče, vystoupilo postupně sedmáct lidí. Všichni měli rumunskou státní příslušnost a údajně cestovali z Německa do své domoviny.

Tím to ale neskončilo. Při následné rutinní kontrole zavazadlového prostoru se našlo zboží podezřelé z porušování práv duševního vlastnictví, ukryté v černých igelitových pytích. Zjevné padělky celníci zajistili a následně kontaktovali příslušníky cizinecké policie, kteří si cizince na místě převzali k dalšímu šetření.

Richard Zeman, Yvona Matějková, Dušan Janiš, Jiří Nejedlý, Jan Prokeš

V minerálních olejích je neustálé vzdělávání nutností

Na tento rozhovor jsem se obzvlášť těšil. Jakmile totiž kolegyně z právního oddělení Miloslava Homanová začne vyprávět, není nouze jednak o historky, jednak o zajímavosti ve smyslu, jak to kdysi u celní správy fungovalo a jaká práce to tehdy byla.

Pokud by existovalo něco jako sňatek s celní správou, oslavila by letos paní Homanová safírovou svatbu. Pro naši organizaci totiž pracuje úctyhodných 45 let, z toho 30 let ve služebním poměru. Na rozhovor přišla nejen s úsměvem na tváři a malým obcerstvením, ale přinesla i svou původní pracovní smlouvu, vysvědčení z Ústřední celní školy a také první platový výměr.

Své začátky u celní správy si jistě vybavíte. Vzpomenete si ale na svůj úplně první den, kdy jste přišla do služeb této instituce?

K celní správě jsem nastoupila 1. srpna 1978 na celní odbočce Nová Bystřice, spadající pod České Budějovice. V té době jsme nenastupovali do služebního poměru, nýbrž do klasického pracovního poměru. Pracovní smlouvu jsem uzavírala s Celním ředitelstvím pro Českou socialistickou republiku. Celní správa tehdy spadala pod Federální ministerstvo zahraničního obchodu. Dlouhou profesní dráhu jsem začínala na malém hraničním přechodu s Rakouskou republikou. První den jsem jela do Českých Budějovic podepsat pracovní smlouvu. Celnice tehdy nesídlila v nynější budově Celního úřadu pro Jihočeský kraj na Kasárenské, ale v Dvořákově ulici. Druhý den jsem se již hlásila na svém pracovišti.

Měli jste v rámci pracovního poměru uniformy a hodnotní označení?

V době nástupu k celní správě jsem po určité době obdržela uniformu, která na rozdíl od té současné byla v khaki zelené a podobala se uniformám příslušníků Veřejné bezpečnosti nebo vojáků. Hodnotní označení bylo ve zlaté barvě, rozety a postup v hodnosti přicházely podle odpracovaných let.

Jakým způsobem tehdy probíhalo přijímací řízení? Pokud to tímto termínem lze nazvat...

Příhláška se podávala na celnici v Českých Budějovicích. Před přijetím k celní správě

jsem museli projít zdravotní prohlídkou u pověřeného lékaře. To byl první krok po podání přihlášky. Dále jsme museli prokázat svou bezúhonnost a splnit požadované vzdělání – už tehdy to musela být maturita.

To je všechno, co musel uchazeč splnit, aby byl přijat k celní správě?

Ano, žádné psychotesty ani fyzické testy se tehdy nedělaly. Pouze byla důležitá zdravotní způsobilost, bezúhonnost a prokázání vzdělání. Dalším kritériem byl ale také věk, respektive jeho horní limit – uchazeč nesměl být starší 35 let. Po otevření hranic se na nějakou dobu ustanovilo, že uchazeč mohl nastoupit s výučním listem a posléze si musel takový kolega dokončit středoškolské vzdělání s maturitou.

Probíhal základní celní kurz a následná školení v obdobném stylu, jako je známe dnes?

V té době jsme měli rok zkušební pracovní dobu, kdy jsme se museli seznámit s předpisy a následně odjet na přezkoušení – provedení nižší celní zkoušky. Pamatuji si, že toto jsme absolvovali ve Štěchovicích a podle výsledků nižší celní zkoušky jsme teprve byli zařazeni do osmiměsíčního kurzu na Ústřední celní škole v Dobřívě u Plzně. Kdo nesplnil, musel zkoušky opakovat, a na kurz mohl nastoupit až v následujícím roce. Začínal totiž vždy v září. V tom kurzu nás bylo přibližně padesát. Byli jsme rozděleni i s kolegy ze Slovenska do dvou tříd.

Jak často jste jezdili domů?

Slovákům cesta domů trvala třeba i dvanact hodin, a proto jsme všichni najednou odjeli tak jednou za tři týdny. Vzpomínám si, že jsme se o víkendech, kdy jsme zůstávali v celní škole, normálně učili. Do celní školy jsme se vraceli třeba po čtyřech dnech volna. Odjížděli jsme v pátek v poledne a vraceli se většinou v pondělí nebo v úterý na odpolední výuku. Zkoušky se pak dělaly na etapy po tematických okruzích. Jedním

byl okruh celních předpisů, kde bylo devět výsledných známek, dalším pak celní sazebník – zbožiznalství, kde byla jedna známka za celý tematický okruh, a posledním cizí jazyk rovněž s jednou známkou. Nebyla to kupodivu ruština, ale němčina a angličtina. Většina si zvolila němčinu, ale třeba pro kolegy z Ruzyně byla lepší volbou angličtina.

Jaký v té době nesl úřad název a jaké bylo rozdělení celních úřadů v té době?

Tady to byla Celnice České Budějovice a ta měla celní odbočky – Dolní Dvořiště, Halámky, České Velenice a Nová Bystřice, což byly hraniční přechody. Pak ještě existovaly odbočky pro vnitrozemí, tady u nás celní odbočka Tábor.

Zmínila jste, že se dříve k celní správě nastupovalo do pracovního poměru. Kdy nastala změna a z pracovního se stal poměr služební?

Přesně 1. ledna 1993, kdy celní správa již nespádala pod Ministerstvo zahraničního obchodu, ale přešla pod záštitu Ministerstva financí. Tehdy jsme dostali nové smlouvy o přijetí do služebního poměru a museli jsme podepsat služební slib.

Pro mě je naprosto úžasné a fascinující, že jste zažila jednak celní správu před rokem 1989, jednak po vzniku samostatné České republiky, ale i po velkých změnách v roce 2004, kdy se přestalo fungovat na hranicích. Na jaké období, co se týče práce, nejraději vzpomínáte?

Každé období má své kouzlo. Práce u celní správy je rozličná a svým způsobem zajímavá. Když ráno přijdete do práce, tak nikdy nevíte, s kým se ten den potkáte a co vše budete řešit. Takže nelze jednoznačně říct, že práce na hraničním přechodu byla lepší než ta současná, kterou vykonáváme převážně v kanceláři.

Za ta léta jste zcela jistě pracovala na různých pozicích, nemýlím se?

Ano, na hranicích jsem byla řadová pracovníce, pak chvíli před mateřskou dovolenou i vedoucí. Po mateřské jsem nastoupila do Českých Budějovic jako řadová pracovníce na celní oddělení, ale to už byl úřad v současné budově na Kasárenské ulici. To se psal rok 1995. Tehdy se úřad jmenoval Oblastní celní úřad České Budějovice, od roku 1997 Celní ředitelství České Budějovice. V roce 2003 převzala celní správa výkon spotřební daně a já jsem se touto agendou začala zabývat. Tudíž v roce 2004 se mě osobně velká změna související se zrušením hranic nijak nedotkla. V roce 2013, kdy bylo zrušeno Celní ředitelství České Budějovice a byl zřízen Celní úřad pro Jihočeský kraj, přičemž agenda spotřební daně začala být vykonávána právním oddělením, jsem přešla právě tam. Od této doby funguje Celní úřad pro Jihočeský kraj tak, jak jej známe dnes.

Svou nynější pozici na právním oddělení zastáváte tedy deset let...

Je to tak. Na právním oddělení jsem deset let, ale výkon správy spotřebních daní započal už před dvaceti roky. Od této doby jsou vydávána různá povolení – např. povolení k provozování daňového skladu, povolení k opakovanému přijímání vybraných výrobků, povolení k přijímání vybraných výrobků osvobozených od daně, povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů atd. V začátcích, kdy se začala vydávat povolení dle zákona o spotřebních daních, na oddělení rozhodoval o vydání povolení pro všechny spotřební daně každý tamní referent. Až později se přistoupilo ke specializaci na konkrétní komoditu u konkrétního

celního referenta. To začalo až někdy v roce 2004 nebo 2005 a od té doby vydávám povolení pouze pro oblast minerálních olejů a také pro oblast ekologických daní, které spadají pod právní oddělení od roku 2013.

Na našem úřadě jste právem považována za expertku v oblasti minerálních olejů. V čem je vaše práce náročná?

Minerálních olejů je hodně druhů a mnoho je i druhů jejich užití – pohonné hmoty automobilové, letecké, topné oleje, odpadní oleje, mazací oleje a tak dále. S ohledem na druh minerálního oleje, jeho dopravu a další využití jsou pak naším oddělením vydávána povolení – k provozování daňového skladu, k přijímání a užívání vybraných výrobků osvobozených od daně a podobně. V každém případě musíte znát přesný druh minerálního oleje, jeho další využití (zpracování) a pak musíte posoudit, zda subjektu můžete poskytnout osvobození nebo ne. V tom je ta práce nejnáročnější, protože například pivo je zkrátka pořád pivo. Ale u minerálních olejů stačí trochu jiné složení, například jiný bod vzplanutí, obsah síry nebo jiné látky a už to není pohonná hmota, ale například lehký topný olej a tak dále.

Jak moc a jak často se musí člověk na této pozici vzdělávat?

Určitě pořád. Předpisy v oblasti spotřebních daní se stále mění, a to jak z pohledu našeho hlavního zákona o spotřebních daních, tak i z pohledu souvisejících předpisů. Vývoj v oblasti minerálních olejů jde stále dopředu. V této agendě člověk musí neustále získávat nové a nové informace.

Dá se vyčíslit, s kolika zákony či jinými právními předpisy se setkáváte?

Je jich určitě hodně, protože se nejedná jen o hlavní právní předpisy, ale jak už jsem zmínila, i o předpisy související. A těch je rozhodně více než desítka, možná i dvě desítky, přičemž tyto předpisy se neustále aktualizují.

K náplni vaší práce náleží také jednání a komunikace se subjekty, ať již telefonická nebo osobní. Jak osobně pohlížíte na práci s lidmi?

Je to sice nevděčná práce, ale rozhodně ne nejhorší. Navíc za dvacet let se s těmi subjekty vzájemně hodně známe, takže je to o kontaktech s konkrétními lidmi po delší dobu. V tom je samozřejmě velká výhoda.

Můj předchozí rozhovor byl s Denisou Končokovou, která se řadí mezi benjáminy na našem úřadě. Co byste vzkázala nejen jí, ale i ostatním nováčkům?

Rozhovor s novou kolegyní jsem si přečetla a jí i dalším novým kolegům bych vzkázala, že práce u celní správy je zajímavá a různorodá, vždy vás potká něco nového. Rozhodně se nejedná o stereotypní činnost, a tak bych všem přála, aby vytrvali a práce je bavila.

Očekávala jste vůbec na začátku kariéry u celní správy, že na úřadě setrváte tak dlouho?

Určitě ne. Rozhodně jsem nečekala, že tady vydržím až do důchodu. Za tu dobu bylo hodně změn. Když se podívám zpětně, v žádném případě by mě to tehdy nenapadlo.

Vzpomínám si, že jste vyprávěla, jak jste v Bystřici chodili v zimě pěšky do práce, jelikož tam nejezdily autobusy. Je to tak?

Ano, v Bystřici jsou, ale hlavně tehdy bývaly, tvrdší zimy. Bývalo tam hodně sněhu a z hraničního přechodu tehdy do Nové Bystřice nejezdil žádný spoj. A tak jsme chodili domů pěšky. Metrové závěje na silnici nebyly žádnou výjimkou a pamatuji si, že jednou tam dokonce zapadl i sypač, tak mu musela přijet na pomoc fréza.

Jakým způsobem relaxujete? Víte, že máte zahrádku a pěstujete zeleninu. Je to pro vás právě ten relax?

Zahrádka je moje hobby a zároveň relax. Mám tam jak kytičky, tak i zeleninu. Pak ráda chodím do přírody, protože příroda nabízí a nabízí nekonečnou energii.

Děkuji za rozhovor.

Radek Kréda
CÚ pro Jihočeský kraj

Likér z Jeseníků si oblíbila i hollywoodská hvězda

Bairnsfather Family Distillery je likérka inspirovaná netknutou přírodou nacházející se v krásném údolí Jeseníků pod Červenou horou a Červenohorským sedlem. Z místní horské vody, pocházející z dunajsko – oderského rozvodí, vznikají ve spojení s hořkými léčivými bylinami dnes již světoznámé likéry. Po vzoru jednoho ze zakladatelů přírodního léčitelství Vincence Priessnitze vychází výrobce destilátů z receptur pro lékárníky z dob, kdy neexistovaly pilulky.

Co stojí za vznikem výroby těchto alkoholických nápojů? Jak už to tak v životě často bývá, čirá náhoda. Majitel firmy Kyle Bairnsfather totiž původně přijel v roce 1993 z Ameriky do Ostravy jako člen Mírových sborů, které měly za úkol urbanisticky podpořit rozvoj města. V roce 1997 však zasáhl Jesenicko rozsáhlé povodně a Kyle se rozhodl vyrazit místním obyvatelům na pomoc. Nakonec zůstal v regionu natrvalo.

Poptávka po absintu

„Během působení v Česku jsem zjistil, že je tu velká poptávka po absintu. Přitom ten pravý tehdy nikdo nevyráběl. Pak jsem objevil majitele likérky, který mi nabídl odkoupení poloviny podniku s tím, že on bude vyrábět absint a já se budu starat o obchod. Krátce po uzavření dohody ovšem zemřel a já na všechno zůstal sám,“ popsal těžké začátky majitel Kyle Bairnsfather.

Po bývalém partnerovi mu zůstal jen jednoduchý návod na výrobu, a tak začal studovat knihy ze 17. století, na jejichž základě se mu po roce bádání podařilo vyhotovit kvalitní recept. Od vzpomínaných začátků již Kyle výrazně pokročil a v současné době vyrábí šest druhů absintů a jiné likéry. Za vlajkovou loď sortimentu firmy je považován pětapadesátiprocentní Bairnsfather Bitter se čtyřmi bylinami uvnitř. Výroba však není jen o absintech. Likérka nabízí například také Domašovskou Hořkou s velkým množstvím bylin, které se doporučují konzumovat po jídle. Pomáhají totiž k lepšímu trávení a také při žaludečních obtížích.

Bohatý, nikoliv chudý kraj

V roce 2021 získala Američanová firma dokonce ocenění v podobě regionální potraviny Olomouckého kraje, které vyhlašuje již třináct let Ministerstvo zemědělství.

Ocenění je určené pro výrobce, kteří ctí tradice a místní zdroje. Uděleno bylo za likér vyrobený z horských borůvek. „Když jsem přišel na Jesenicko, všichni mi říkali, že je zde chudý kraj a většina lidí dojíždí za prací do velkých měst. A já si na to odpověděl - chudý kraj? Vždyť tady jsou lesy, lomy a rovněž orná půda. Tady je bohatý kraj! Pěstovat a rozpracovávat byliny může každý,“ zdůraznil majitel podniku.

Pro výrobu produktů si firma pěstuje své vlastní bylinky, a to poblíž sídla, které se nachází v malebné horské obci Bělá pod Pradědem. Hlavní suroviny používané k výrobě nápojů jsou například pelyněk pravý, puškvorec, kosatec německý, máta peprná, mateřídouška či kozlík lékařský. Po nasbírání bylin probíhá tzv. proces macerace.

Tou se z bylin získávají aromatické a chuťové látky. Suroviny se nejprve namáčejí ve směsi lihu a vody - aby změkly, případně se zbavily nežádoucího pachu. Při macerování se byliny louhují určitou dobu v alkoholu a ten z nich postupně přijímá chuť, vlastnosti i aroma. Doba macerace se liší podle druhu suroviny a koncentrace alkoholu. Může probíhat až dva týdny. Silnější alkohol přispívá ke zrychlení procesu. Byliny se před macerováním většinou usuší, jelikož v takovém stavu obsahují více účinných látek.

Veškerý zdejší alkohol je pak vyráběn výlučně ruční prací a obsahuje ze sta procent přírodní suroviny. „Staří léčitelé věděli, že každá rostlina má nějakého ducha a my jsme často nemocní, protože v sobě máme nějakého zlého ducha. Léčitelé tedy v dáv-

ných dobách využívali esence z rostlin, aby tyto zlé duchy z člověka vyhnali. Líh má zároveň prokázané antibiotické účinky," vysvětlil svoji filosofii Bairnsfather.

Podle něj jeho alkohol do sebe nemá člověk „házet“ jako obyčejný destilát. K pití je potřeba využít jeden ze tří rituálů. Nejrozšířenější je ten francouzský. Do sklenice se nalijí tři až čtyři centilitry absintu. Na ni se položí speciální děrovaná lžice s kostkou cukru, na který se pomalu lije ledová voda. Tak dlouho, dokud se cukr nerozpustí.

Absint zachutnal i Johnymu Deppovi

Příběh malé likérky z Jeseníků má dnes již celosvětový přesah. Na moravský absint totiž při natáčení filmu ve své vlasti náhodou narazil i slavný herec Johny Depp, kterému nápoj velmi zachutnal. Když pak v Praze připravoval film Z pekla, vzpomněl si na něj a chtěl si ho koupit. Majitele firmy pozval ke společnému setkání, kde společně degustovali a následně si od něj herec objednal několik beden likérů, a to i pro své slavné přátele.

„Za nějaký čas mě Depp pozval do Španělska, kde natáčel další film. Já mu ale řekl ať neblázní, že přece nemůžu jen tak odjet a

jít s ním na večírek. Mám tady firmu, rodinu a své starosti," vzpomínal Bairnsfather s úsměvem na hereckou legendu. Ke konzumentům jesenické pálenky údajně patří i členové kapely Rammstein, pro které tento výběrový alkohol pravidelně zajišťují organizátoři koncertů.

Pohledem správce daně

Než se však alkohol dostane na stůl libovolného spotřebitele, musejí výrobce během roku několikrát zkontrolovat celníci z šumperského územního pracoviště. Povolení k provozování daňového skladu totiž skýtá spoustu kontrolních úkonů. Z počátku roku se jedná o inventuru skladových zásob lihu,

na kterou navazuje inventura kontrolních pásek. Následuje kontrola dodržování podmínek daňového skladu, kontrola vedených evidencí a také celoroční monitoring kamerového systému. Správce daně pak subjektu průběžně zajišťuje dodání kontrolních pásek dle objemu výroby. Rovněž dochází k pravidelnému odběru vzorků, a to za účelem zjištění odpovídající lihovitosti či například ověření pravosti kontrolních pásek...

V minulém roce si likérka zažádala o možnost zvýšení ztrát lihu, což souvisí právě s výrobou již zmiňovaného borůvkového destilátu. V souvislosti se žádostí byla během výroby alkoholu provedena řada místních šetření, která nyní vyhodnocuje Ministerstvo zemědělství v součinnosti s Generálním ředitelstvím cel. Dle tvrzení daňového subjektu totiž během macerace borůvek a bylin dochází k větším ztrátám lihu.

V minulém roce firma vyrobila množství alkoholu, které na spotřební dani přineslo částku přesahující 1,6 milionů korun. Vzhledem k tomu, že veškerá výroba probíhá ručně a za pomoci pouze čtyř zaměstnanců, jde o pozoruhodné číslo.

David Kubenz
CÚ pro Olomoucký kraj

Na úřad v Ruzyni zavítala parlamentní delegace

Ve středu 22. listopadu navštívili Letiště Václava Havla v Praze Ruzyni zástupci Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Za účasti 1. zástupce generálního ředitele Celní správy ČR Davida Chovance byli přivítáni ředitelem Celního úřadu Praha Ruzyně Igorem Soósem členové Rozpočtového výboru, Výboru pro bezpečnost a Výboru pro evropské záležitosti, kteří navštívili pracoviště Celního úřadu Praha Ruzyně.

Na Terminálech T1 a T2 se poslanci seznámili s problematikou celní kontroly v cestovním styku, s procesem elektronické refundace daně, s prováděním celního řízení, s kontrolami dováženého zboží, ale také s tím, jak probíhají kontroly osob hledaných v souvislosti s různými přechyby v rámci kompetencí Celní správy ČR. Jedná se zejména o exekuce nebo nedoplatky na clech a daních. Na pracovištích cestovního styku se návštěva seznámila s technologií provádění celního řízení a zhlédla praktickou ukázkou použití elektronických aplikací užívaných při kontrolních činnostech v cestovním styku.

Taktéž byly prezentovány případy, kdy došlo k porušení celních předpisů a následnému správnímu řízení. Představeny byly konkrétní kauzy porušení Úmluvy CITES spolu s předložením edukačních exemplářů reprezentujících konkrétní případy porušení této úmluvy. Diskutována byla i problema-

tika Cash controls a komodit, jejichž dovoz nebo vývoz podléhá zákazům a omezením. Velká pozornost byla věnována problematice nelegální distribuce zakázaných omamných a psychotropních látek.

Po prohlídce celních pracovišť na Terminálech 1 a 2 se uskutečnila návštěva třídníry zavazadel s ukázkou práce služebních psů. Součástí prezentace byla návštěva skladových prostor Cargoterminálu Skyport, kde

vedoucí celního odboru Jindřich Mrzena seznámil přítomné s nastavenými procesy při dovozu a vývozu zboží a při kontrole poštovních zásilek. V kontrolní místnosti, kterou zde mají pracovníci celního úřadu k dispozici, byla dále připravena prezentace s odborným výkladem používaných detekčních metod při záchytech nelegální přepravy omamných a psychotropních látek a nebezpečných chemických látek. Tematicky velice rozsáhlá prezentace činností celního úřadu byla vyplněna intenzivní neformální diskusí k daným tématům.

Závěrem vyslovili přítomní poslanci a poslankyně pracovníkům celního úřadu uznání nejen za přípravu a zorganizování celé akce, ale i za rozsah činností, které jsou každodenní pracovní náplní příslušníků celního úřadu působícího ve složitém prostředí mezinárodního letiště.

Igor Lenský
CÚ Praha Ruzyně

Reportáž: Na zkušené ve svobodné Číně

Na sklonku léta se na Tchaj-wanu uskutečnil dvoutýdenní workshop na téma usnadnění ve světovém obchodu, pořádaný tchajwanským International Cooperation and Development Fund (ICDF) za podpory tamního ministerstva financí. Využila jsem jedinečnou nabídku zúčastnit se této akce a v půlce září jsem odcestovala z Prahy přes Vídeň do hlavního města ostrovní země Tchaj-peje.

První den workshopu se nesl hlavně v duchu představování a seznamování jak účastníků z jednotlivých států, tak i organizátorů. Kromě mě, jakožto zástupkyně Celní správy České republiky a zároveň jediného účastníka z Evropy, se školení zúčastnilo dalších třináct reprezentantů nejen celních úřadů, ale i externích společností, které se nějakým způsobem podílejí na zajištění mezinárodního obchodu. Delegáti dorazili na workshop z Malajsie, Mongolska, Jihoafrické republiky, Svazijského království, Argentiny, Guatemaly, Somalilandu, Belize, Jordánska a ostrovního státu Svatý Vincenc a Grenadiny. Po úvodním představovacím kolečku jsme se dozvěděli základní fakta o Čínské republice neboli Tchaj-wanu. Přednášející zabrousil také do tchajwanské historie a na závěr nám dal pár praktických tipů pro náš pobyt – naučili jsme se například několik základních slov v mandarínské čínštině, dostali tipy pro cestování tchajpejským metrem i autobusy a také tipy na nejoblíbenější místa, která bychom si během návštěvy ostrova Formosa (neboli „krásného ostrova“) neměli nechat ujít.

Druhý den našeho pobytu byl již plně zaměřený na světový obchod. První z lektorů prezentoval základní přehled všech používaných nástrojů k usnadnění mezinárodního obchodu, které v současné době Tchaj-wan využívá. Druhý pak více rozvinul jeden z těchto nástrojů, a to povolení AEO, kdy popsal vývoj tohoto programu v tchajwanském prostředí a jeho současný stav. Dále se pak zaměřil na vize do budoucnosti a cíle, kterých by v rámci programu AEO chtěli dosáhnout. Musím přiznat, že tuto část workshopu jsem vyhlížela s velkým očekáváním, hlavně proto, že programem AEO se v rámci své práce zabývám již od jeho počátku v České republice.

Jako ze sci-fi filmu

Následovala prezentace týkající se rozšíření digitalizace a jejího přínosu pro mezinárodní

obchod. Lektor představil jednotlivé prvky, například Blockchain, Internet of Things (IoT), Big Data nebo umělou inteligenci (AI). Nahlédnutí do jejích tajů bylo pro všechny účastníky nejzajímavější a představení zapojení AI do praxe, kdy tchajwanská celní správa používá AI v rámci rentgenových kontrol záilek, působilo téměř jako ze sci-fi filmu.

Na další dva dny pak byl náš čistě pracovní program přerušen. V sobotu si pro nás organizátoři připravili kulturní program a zajistili nám prohlídku Historického muzea Tam-sui, včetně bývalého sídla celní správy, tzv. Malého bílého domu. Druhý víkendový den jsme pak mohli strávit podle svého.

Nový týden jsme opět zahájili v pracovním duchu. Jednotliví lektori si pro nás připravili zajímavé prezentace týkající se různých oblastí zlepšování mezinárodního obchodu, a to jak z pohledu státních orgánů, tak i z pohledu obchodníků. Prezentace zahrnující vývoj přeshraniční e-commerce na Tchaj-wanu pojmul lektor výhradně z pohledu obchodníka, kdy nám na prak-

tických ukázkách pomoci komerčního účtu na jednom z e-shopů vysvětlil a předvedl, jak by měl podnikatel postupovat při zapojení do e-commerce. Další zajímavou částí workshopu bylo představení systému CPT (Customs-Port-Trade) Single Window, který umožňuje klientům komunikovat v rámci celního řízení s různými státními orgány prostřednictvím jedné aplikace.

Součástí workshopu byla také praktická část, během níž jsme byli rozděleni do tří skupin. Každá si vybrala jedno téma, na které vytvořila prezentaci. Tu pak představila poslední den workshopu na závěrečném ceremoniálu. Přípravu prezentací jsme začali diskusí na vybraná témata a jakýmsi brainstormingem v rámci jednotlivých skupin.

Rychlovlakem na jih

V polovině týdne nás čekal přesun do třetího největšího tchajwanského města Kaohsiungu, kde jsme strávili další čtyři dny našeho workshopu. Cestou jsme navštívili celní úřad na letišti v Tchaj-pej. Tam nám zástupci

vedení předvedli, jakým způsobem probíhá proces kontroly zboží u leteckých zásilek. Vše nám ukázali také v praxi v celním skladu a exkurzi zakončila ukázka práce služebního psa. Po návštěvě letiště jsme se vydali vysokorychlostním vlakem na jih Tchaj-wanu. Přestože jsme urazili zhruba 350 kilometrů, cesta trvala pouhou hodinu a půl a vlak dosahoval místy rychlosti přes 300 km/h.

V Kaohsiungu jsme navštívili Národní univerzitu vědy a technologie, kde nám na Fakultě managementu a logistiky představili část fakulty věnovanou výzkumu v logistice, tzv. smart logistics. Viděli jsme ukázkou systému KIVA, což jsou robotické přístroje využívané například ve skladech společnosti Amazon. V dalších dnech jsme měli možnost podívat se do společnosti Yang Ming, sídlící v přístavu, která je jedním z předních světových kontejnerových přepravců. Kromě absolvování kolečka ve skladu s výkladem, který zahrnoval procesy při dovozu a skladování zboží, jsme mohli nahlédnout do části skladu, kde byla teplota -20 °C, což pro některé účastníky z teplejších končin světa byla docela výzva.

Návštěvu Kaohsiungu jsme zakončili kulturním zážitkem, kdy si pro nás pořadatelé připravili návštěvu centra i-Ride a my se mohli digitálně proletět nad celým Tchaj-wanem a ze vzduchu obdivovat jeho nejvýznamnější a nejznámější dominanty. Pro

cestu zpět do hlavního města jsme opět využili vysokorychlostní vlak.

Hodně práce, ale i noční trh a makaci

Po návratu z jižní části ostrova jsme navštívili jednu z logistických společností v Taoyuan City. Poslední den workshopu se blížil, proto jsme pokračovali v přípravách závěrečných prezentací. Skupina, jejíž členem jsem byla i já, si vybrala téma „Jak podpořit malé a střední podniky v získání povolení AEO“ a musím říct, že s kolegyněmi z Guatemaly, Mongolska a Jordánska jsme se výborně doplňovaly.

Slavnostní zakončení workshopu se konalo v hotelu Caesar Park v Tchaj-pej a zúčastnili se ho mimo jiné zástupce generálního tajemníka organizace Taiwan ICDF Stephen Lee nebo náměstek generálního tajemníka oddělení pro evropské záležitosti Ministerstva zahraničních věcí Tchaj-wanu Liu Tuo. Po představení jednotlivých prezentací a děkovné řeči zástupce účastníků workshopu jsme všichni obdrželi účastnické certifikáty. Následoval závěrečný banket a tím byl workshop oficiálně ukončen.

Mimo pracovní části workshopu jsme si našli čas i na poznávání jednoznačně jiné kultury, kterou pro většinu z nás delegátů Tchaj-wan určitě je. Během volných dnů jsme navštívili nejznámější kulturní a historické památky v Tchaj-pej, jako například

Památník generála Čankajška, Národní divadlo, Longshan - nejstarší chrám v metropoli, jednu z nevyšších staveb světa věž Taipei 101, ale i tchajpejskou ZOO s pandou velkou či pláž Shalun, která je jedním z oblíbených míst pro svatební fotografie při západu slunce. Po doporučení našich organizátorů jsme nemohli vynechat ani návštěvu několika vyhlášených nočních trhů, kde bylo možné ochutnat všechny možné pochoutky asijské kuchyně. Hlavní město je obklopené kopci a můžete na nich najít i velké množství turistických trailů různých obtížností. Velkým zážitkem pro mě byl Old Tianmu Trail, kde jsem potkala makaky formoské, jednu z velkých atrakcí tohoto místa.

Celý workshop byl pro mě obrovskou zkušeností. Po pracovní stránce mi dal možnost nahlédnout jak do činností, které jsou mi známe, tak i do méně známých agend a částí světového obchodu. Současně mi přinesl mnoho inspirací a nových myšlenek, především co se týká využití digitálních technologií. Neméně významné pak bylo i setkání a seznámení s lidmi z „oboru“ z jiných částí světa, vzájemná výměna zkušeností a navázání kontaktů pro případnou další spolupráci. Mé poděkování určitě patří pořadatelům workshopu z organizace ICDF, kteří se o nás po celou dobu výborně starali.

Blanka Štěpková
CÚ pro Jihočeský kraj

Kulturistika není sprint, ale maraton

Instruktor služební přípravy nadpraporčík Kamil Říha slouží ve výcvikovém zařízení na Bochoři. Tam učí jak nové, tak již déle sloužící celníky zejména střelbě a sebeobraně. Aby se sám udržoval v kondici, věnuje se posilování, konkrétně kulturistické kategorii physique, ve které už i sbírá úspěchy.

Kamile, když jsme se viděli naposledy, byl jsi v přípravě na závody a říkal jsi, že ti strašně chybí zmrzlina. Tak už sis ji dal?

Popravdě jsem ji ještě neměl. To bylo přes léto na osvěžení a spíš myšleno s nadsázkou, já zas tolik na sladké nejsem. Každopádně v přípravě jsem měl dost přísně nastavený jídelníček, který jsem striktně dodržoval. Nic jsem neporušil, v tom jsem si stoprocentně jistý. Jsem takový typ člověka, který když něco dělá, tak na sto procent. Víím, že jsem do té přípravy dal vše, co jsem mohl.

A vyplatilo se... Nejprve jsi byl třetí na závodech v Brně a následně jsi získal celkové vítězství v GP Ostrava.

Brno byl můj úplně první závod. Taková seznamovačka, nervozita ze všeho, co k tomu patří. Jak se člověk rozkouká a vidí, tak získává zkušenosti. V Ostravě už mi to ani tak nepřišlo. Po závodech se ke mně dostala zpětná vazba, že bych měl na víc, a možná i šanci reprezentovat Českou republiku na ME ve Španělsku za určité podmínky umístění na MČR na jaře 2024, ale nechci nic zakřiknout.

To by ti asi dobře vycházelo časově, ne? Vlastně bys spojil přípravu na republiku i na Evropu, která se koná pár týdnů po sobě.

Co se týče přípravy, tak určitě. Teď jsem měl závody v Brně a za tři týdny pak Ostravu, což je ideální. Forma na těch druhých závodech takhle krátce po sobě vypadá ještě líp. Tělo se ještě trochu změní a vyrysuje.

Jak dlouho trvá příprava na závody?

Na tyhle dvě soutěže jsem se připravoval asi tak půl roku. Příprava se skládá z různých segmentů. Objemová příprava, což je vlastně nabírání co nejvíce svalové hmoty. Pak je zkvalitňovací příprava. To už postupně upravuješ jídlo a poznáváš, jak tělo reaguje a funguje na konkrétní stravu. Nakonec najíždíš na dietu, kdy máš přesně daný jídelníček a jíš přesně to, co máš. Co dva týdny se

ten jídelníček navíc mění, aby si na něj tělo nezvyklo. Když máš příjem stejného jídla určitou dobu, tak tělo začne stagnovat.

K tomu samozřejmě posilovna, denně hodinu a půl silový trénink a šedesát minut kardio, a to šest dní v týdnu. Ale nakonec jsem měl hlavu nastavenou tak, že i ten sedmý den jsem si dal alespoň nějakou procházku nebo lehčí kardio.

Říkal jsi mi, že cvičíš dvacet let. Co tě ke kulturistice přivedlo?

Já jsem byl vždycky vysoký a hubený. Protože jsem ale měl plán, že bych chtěl jít pracovat k vězeňské službě, nedaleko od nás je věznice Mírov, chtěl jsem se sebou něco dělat. Takže jsem začal cvičit, abych trochu vypadal, protože, co si budeme povídat, v takovém prostředí potřebujete vzbuzovat určitý respekt už od pohledu.

A u celní správy sloužíš jak dlouho?

Nastoupil jsem v roce 2019. Nejprve jako referent mobilního dohledu a asi po roce

jsem přešel na instruktora služební přípravy na Bochoř. Pro mě je to zajímavější práce než na dohledu, baví mě předávat zkušenosti a i samostatně se vzdělávat a pracovat na sobě, abych mohl předávat věci z praxe.

Co z toho tě nejvíc baví, k čemu máš nejblíže?

Asi nejvíc ta střelecká, ale kdyby to mělo být něco ze sebeobran, tak asi bych řekl poutání, protože v tom mám bohaté zkušenosti už od vězeňské služby. Ale na rovinu říkám, nejsem nějaký bojový typ. V životě jsem se s nikým neporval. Kdyby na mě někdo něco zkoušel, asi bych mu radši řekl, jo dobrý, jsi lepší, a šel bych pryč. Pouštět se s někým do konfliktu, to mi za to nestojí. Víím, že by to mohlo mít dopad na práci, na rodinu. Samozřejmě, pokud by se jednalo o aktivní útok, tak člověk jedná okamžitě.

Dneska je ale nervózní doba, každý hned startuje, tak co je nejlepší rada, když se někdo ten konflikt snaží vyvolat?

Pokud to jde, tak tu situaci vyřešit s klidnou hlavou. Radši tomu druhému dát za pravdu. Maličkosti přece vůbec není potřeba řešit nějak agresivně! Je taková uspěchaná doba. Všichni chtějí všechno hned, ale ono to tak nefunguje. Ani v tom cvičení, to je „maraton, nikoli sprint“.

U kulturistiky si asi každý představuje, že do měsíce je z něj svalovec...

Tohle je vidět hlavně u mladých. Začnou cvičit, nevezmou si trenéra. Aby to všechno urychlili, tak sáhnou po nějakých látkách. To je prostě konec. Já jsem v životě žádné zakázané látky neměl. Moje vidina je, že bych se chtěl na mezinárodní soutěž dostat s tím, že jsem toho dosáhl svým poctivým přístupem, disciplínou a vytrvalostí.

Jaký je tedy rozdíl mezi klasickou kulturistikou a kategorií physique?

U klasické kulturistiky mají lidé velké objemy svalů. Samozřejmě i tam hraje

2x foto: romie.cz

nějakou roli symetrie a vypracovanost, ale u těch „fyziků“ hraje největší roli estetičnost. Je to taková spíše fitness postava. Hodnotí se symetrickost – úzký pas, široká záda, ramena. Člověk by měl být vyrýsovaný s co nejmenším procentem podkožního tuku.

Kolik máš teď podkožního tuku?

Na soutěži jsem měl tři procenta. Trenér mi řekl, že ještě nikdy neviděl někoho dostat se naturální cestou na tři procenta. Bylo to i pro mě trochu překvapení, původně jsem myslel, že se dostanu tak na šest, možná pět. Takže i v tomto směru jsem se přesvědčil, že nikdo neví, co se v něm skrývá, dokud si nějaký cíl nevytyčí a nejde si za tím.

Vaše postavy mi připomínají hodně plavce. Doplnuješ si trénink a takové sporty?

Teď v přípravě ne, protože jsem neměl moc času, ani jsem se nechtěl zranit. Ale jinak jsem typ člověka, který má rád jakékoliv sporty. Dělal jsem závodně tenis, hrál jsem fotbal, basketbal, taky atletiku.

A bazén nebo kolo?

V rámci kardia jezdím na kole, chodím tzv. schody, ale zajdu i do sauny.

Na jaře tě čeká mistrovství republiky a možná Evropa. Máš v plánu ještě něco dalšího?

Myslím, že už to je dost velký plán. Jakmile se jedná o takovou úroveň, tak tam člověk nechce být jen do počtu. Ještě řeším nového

trenéra s mezinárodními zkušenostmi, aby ta příprava byla adekvátní dané soutěži.

Takže Vánoce asi budou bez kapra a salátu...

V té době už bych měl začít zkvalitňovací fázi, tedy pomalého odbourávání tuku. Takže jídlo už si budu muset hodně hlídat. Pokud všechno dopadne tak, jak má.

S novoročními předsevzetími se tradičně naplní posilovny. Jak správně začít, aby u toho člověk vydržel co nejdéle?

Těmhle lidem říkám „ledňáčci“. Jsou v tělocvičně týden dva, nevidí na sobě žádný výsledek a vzdají to. Člověk tam musí jít s konkrétním cílem. Musí si to srovnat v hlavě. Pokud to bude dělat třeba jen pro někoho, tak je to špatně. Nikam se neposune. Musí to hlavně chtít dělat pro sebe, ne proto, aby se někomu líbil. A samozřejmě, pokud cvičit neumí, je tam poprvé, nemá zkušenosti, měl by si vzít trenéra, aby byla dobrá technika a nedošlo třeba k nějakému zranění. Hlavně ať se nestydí si říct o radu.

Chceš dělat kulturistiku až do důchodu?

Jestli do důchodu, to nevím, to je ještě za dlouho. Ale pokud mi to zdraví dovolí, určitě se jí chci věnovat i nadále. Časem bych si chtěl udělat i trenérský kurz. Zkušeností jsem za ty roky už posbíral hodně, tak bych je rád předával dál.

Už jsi zlomil ke cvičení nějaké celníky?

To se mi zatím nepodařilo. Asi to bude i tím, že budím dojem nepřístupnosti. Někteří si o mně myslí, že jsem nepřístupný, arogantní. Jestli si to myslí, já nemám potřebu to někomu vyvracet. Možná, že jsou to ještě pozůstatky z vězeňské služby. Ve skutečnosti ale vždycky rád pomůžu.

O tom svědčí i tvoje průkazka dárce krve, máš přes 120 odběrů krve a jejích složek. V přípravě jsi asi nechodil darovat?

Normálně chodím pravidelně, ale teď jsem nedával. Nechtěl jsem riskovat oslabení imunity.

Proč jsi začal darovat krev?

Prostě jen tak. Jsem i v registru dárců kostní dřeni. Navíc, do určité míry tak mám přehled o svém zdravotním stavu, protože než ti krev vezmou, tak prověří, jestli jsi v pořádku.

Děkuji za rozhovor a ať se jarní závody vydaří.

Děkuji hlavně rodině a dětem, přátelům za podporu a snad tímto moje cesta nekončí.

Petr Pour
odd. 202 GRČ

Procházka po minipivovarech na Vysočině

Malé pivovary s výstavem do deseti tisíc hektolitrů za rok a sázkou na řemeslná piva nezvyklých chutí přibývají v Česku raketovým tempem. Naše země se stala doslova rájem minipivovarů a řadí se mezi státy s největším počtem malých výrobců piva na obyvatele. Na Vysočině jich v současné době funguje třiatřicet. Řada z nich provozuje také svou vlastní restauraci, a tak vedle zlatavého moku můžete na pivním výletě ochutnat nejružnější speciality. Tento text představuje jen část z uvedené sumy podniků.

Historie Dalešického pivovaru, který se nachází v krásném přírodním prostředí u Dalešické vodní nádrže, sahá až do 17. století. V květnu roku 1980 využil režisér Jiří Menzel exteriéry i interiéry objektu k natočení slavného filmu Postřižiny na motivy románu Bohumila Hrabala, s Jiřím Schmitzem a Magdou Vašáryovou v hlavních rolích. O dva roky později byl ovšem pivovar uzavřen, v porevolučním období chátral a znovuotevřen byl v roce 2002. Součástí historického areálu pivovaru s možností jeho prohlídky je pivovarská restaurace s hotelem.

Pivo z lihovaru

V Třebíči v bývalém zámeckém lihovaru, který byl vybudován kolem roku 1890 rodem Waldsteinů, vzniklo v roce 2010 kulturně-společenské centrum s restaurací Lihovar a následně také s Podklášterním pivovarem Urban. V původních budovách sladovny a bramborárny se vaří klasické ležáky i celá řada speciálů. Objednat si lze exkurzi s celodenním vařením piva. Součástí moderního areálu je expozice sportovních vozů Jaguar, v Lihovarské zahradě se každoročně koná festival malých pivovarů.

Na Třebíčsku můžete ochutnat dobrá piva také v rodinném Svatojakubském pivovaru v malé vesničce Hluboké nedaleko Náměšti nad Oslavou. Ocítíte se v citlivě zrekonstruovaném staroselském dvoře se stylovou restaurací. V Biskupicích vaří od roku 2013 pivo Gajdoš bratři Gajdošovi, postupně přidali například višňový speciál a nyní „rozjíždějí“ sladové limonády. Ve Vladislavi v návaznosti na tradici Panského pivovaru provozuje vlastní výrobu piva a pivovarský hostinec Pivovar Heřman.

Je libo ryba a Harrach?

Součástí uznávaného hotelu Jelínkova vila ve Velkém Meziříčí je stylová rybářská restaurace s originálním interiérem ve stylu starého

mlýna a také minipivovar, který od roku 2004 vaří pivo Harrach, pojmenované po jednom z majitelů místního zámku. A na trhu „minipiv“ mnohokrát oceňované.

Na Žďársku nedaleko obce Bobrová získává na popularitě Balónový hotel Radešín, který mezi lesy v srdci Vysočiny láká nejen na lety balónem, ale také právě na minipivovar. Je součástí cyklisty oblíbené restaurace a nabízí

zajímavé speciály. Na zimu například medovou sedmnáctku, pojmenovanou po místním včelaři Štefanovi, nebo Bobrůvku, pšeničnou dvanáctku s pomerančem a badyánem.

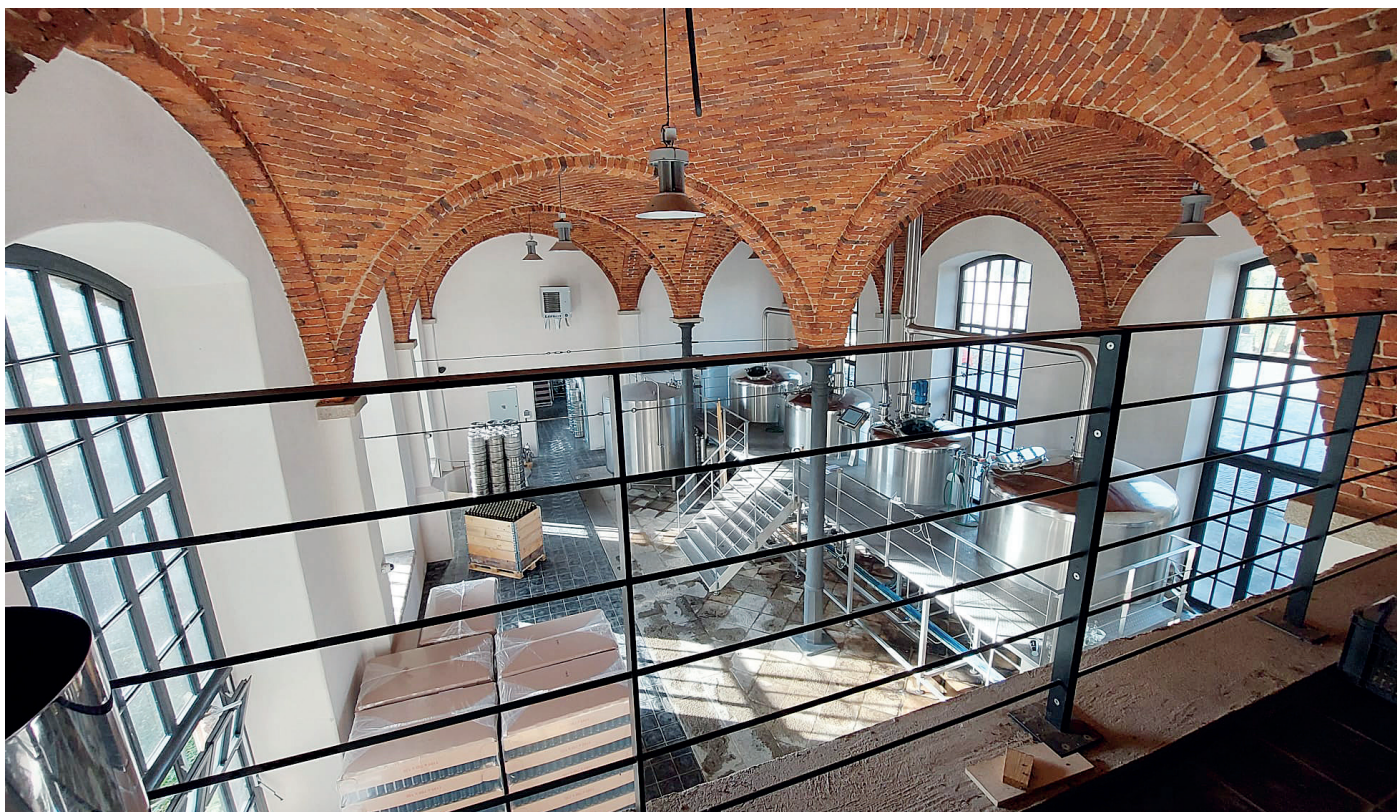
Hejkal od štamgastů ze Sportu

V Novém Městě na Moravě se v hostinci hotelu Sport domluvilo jedenáct pivních labužníků, že si uvaří vlastní pivo. Stalo se tak 7. března 2015, vaření trvalo dvanáct hodin a uvařili tehdy dvacet litrů mladiny. Pivo dostalo jméno Hejkal a brzy se štamgasti dohodli, že si postaví vlastní pivovar. Ten už na dvoře hotelu Sport stojí a nově založené „eseróčko“ má sedmáct členů.

Pivovar samozřejmě nemůže chybět ani ve Žďáru nad Sázavou, kde v roce 2016 obnovili pivovarskou tradici po devadesáti letech. Dostal název Revolta a sídlí přímo na náměstí vedle kavárny s pivem v rezidenci Veliš. Velmi povedené webové stránky prodávají kousky jako Vyvrhel, Dacan.ZR, 8Evženů, nebo Šakaloff.

Vyměřená daň z piva v Kč za celou ČR, výroba do 10 tisíc hl ročně (tzv. minipivovary)

2023 - 59 403 442
(k 10.11.2023)
2022 - 77 292 257
2021 - 69 720 989
2020 - 64 215 422
2015 - 42 002 167
2010 - 14 695 387
2006 - 4 240 300

V Račíně nedaleko Velkého Dářka najdete v hotelu Leopold, kde kdysi přespával Oldřich Nový, minipivovar Richard. V Černé, malé obci u Měřína, vyrostl nedávno v rodinném domě minipivovar Pešek a rodinná atmosféra na vás stejně tak dýchne v Sobíňově u Ždírci nad Doubravou, kde pivo s láskou vaří Ivan Zvolánek.

MadCat – šílené nápady v lahvi

Původně Jihlavský právovárečný pivovar rozjel svůj provoz v roce 2011 v bývalém hudebním klubu radniční restaurace, o sedm let později se z důvodu větší kapacity přestěhoval do zrekonstruovaného lihovaru v Kamenici u Jihlavy. A taky se přejmenoval na MadCat (šílená kočka) s podtitulem šílené nápady v lahvi. Zakládá si na rozmanitosti vařených piv s nekonvenčními názvy, jako třeba I love you honey bunny. MadCat je na čepu v několika pubech a pivotkách v Praze i Brně a znám je rovněž na Slovensku, v Německu a Itálii.

Telč je místem se značným turistickým potenciálem, a tak není divu, že si v městečku s pěti tisíci obyvateli konkurují tři minipivovary. Panský pivovar je od roku 2019 součástí revitalizovaného areálu hospodářského dvora. O dva roky dříve vznikl v Telči pivovar Trojan, jehož součástí v budově bývalé mlékárny je pivní výčep a přes letní sezónu sympatická pivovarská zahrádka s atrakcemi pro děti. Jako zatím poslední začal v Telči pivo vařit Radim Rux, jeho Ruxusní minipivovar funguje třetím rokem. V nedalekých Horních Dubénkách

funguje už od roku 2007 pivovar Kozlíček a podle blízkého vrcholu Javořice (837 m) jsou k dostání Javořický světlý ležák, Javořický Ale, Javořický rauchbier a Javořická IPA.

Kamenické pivo zachránil místní strojař

V Kamenici nad Lipou se pivo vařilo od 15. století. Tvář dnešnímu objektu vtiskla velká přestavba barona Geymüllera, která proběhla

v Kamenici nad Lipou založení pivní republiky. Došlo k otevření pivovaru i minipivovaru, který slouží pro sládkovy experimenty a pivní workshopy. Samozřejmostí je úžasná pivnice a v létě můžete do areálu pivovaru zavítat na vyhlášené koncerty.

V Želivu vaří pivo mniši, v Pelhřimově se pije Poutník

Premonstrátský klášter Želiv byl založen roku 1139 a první zmínky o vaření piva v něm jsou už ze 14. století. Roku 1907 byl klášter zachvácen velkým požárem, shořela nejen budova opatství a hospodářská stavení, ale i pivovar, který se nacházel stejně jako dnes ve sklepení. Budova opatství byla během několika let obnovena, klášterní pivovar nikoliv. K obnově vaření piva v Želivu došlo až v roce 2003, ale teprve Kanonií premonstrátů nově založený Želivský klášterní pivovar z roku 2010 se po instalování moderní technologie stal tím pravým zážitkovým pivovarem.

Pelhřimov obdržel právo várečné roku 1552. O 450 let později místní pivovar zprivatizovalo družstvo zabývající se výrobou kožené galanterie a pivo dostalo název Poutník. Název krásný a pivo silné. Poutníka si kromě pelhřimovských patriotů oblíbili také v Brně a tam mu říkají „škarpolez“. Ve středověkém domě na pelhřimovském náměstí sídlí rodinný minipivovar s restaurací Na čtyřce, kde rozšířila své služby vyhlášená pekárna Adélka. A nabízí už šest druhů piva.

Richard Zeman
CÚ pro Kraj Vysočina

v letech 1860-61. Pivovar s utaženým opaskem úspěšně přežil dvě světové války, aby mu po té druhé srazilo vaz znárodnění a nástup komunistického režimu. Definitivní uzavření proběhlo 30. 6. 1947. Téměř po sedmdesáti letech se místní podnikatel Milan Houška rozhodl do záchranu starého pivovaru investovat kapitál získaný z předchozího byznysu ve strojírenství. A 28. října 2017 oslavili

Příběh celnice, kterou kráčely dějiny

Na světě existují místa spojená s historií celnictví, která mají zároveň obrovský symbolický význam pro dějiny celých států, případně až světadílů. Právě vyřčené bezvýhradně platí o budově zvané Customs House (celnice) v srdci největšího australského města Sydney.

Majestátní palác, vybudovaný ve viktoriánském a gregoriánském stylu, libovolný návštěvník Sydney těžko přehlédne. Také my jsme, stejně jako tisíce jiných turistů, během rodinné cesty za příbuznými přicestovali do centra australského velkoměsta linkovým traektem. Jeho konečnou stanicí bylo Circular Quay, dopravní uzel u Sydneyské zátoky, na dohled od slavného Opera House, nejstarší městské čtvrti The Rocks i neméně ikonického mostu Harbour Bridge. Po vylodění nás ke Customs House nasměrovala milá paní a v cíli jsme byli i s malými dětmi za téměř tři minuty.

Až po letmé prohlídce budovy jsem zpětně nastudoval historické souvislosti, které tuto instituci a celou lokalitu prostupují. V roce 1788 právě z místa, kde se dnes tyčí k nebi Customs House, údajně spatřili původní obyvatelé z kmene Eora takzvanou První flotilu, s níž přicestovali do Austrálie nejstarší evropští kolonizátoři. O několik let později zde byla vztyčena vlajka coby symbol založení kolonie Nový Jižní Wales a rovněž popraven trestanec David O'Connor, jehož duch podle pověsti nabízí kolemjdoucím dodnes rum.

Národ zrozený z obchodu

A právě rum, respektive alkohol obecně, sehrál zásadní roli v prvopočátku australského celnictví. První dovozní cla byla v nové kolonii uvalena kolem roku 1800 právě na alkoholické nápoje. V této době na Circular Quay vznikla první provizorní (dřevěná) celnice a začala se rozvíjet historie národa vybudovaného na obchodu. Rum, zlato, ovčí vlna, velryby – to byly klíčové komodity pro rozvoj australského hospodářství v 19. století. V jeho průběhu volila šestice tehdejších kolonií různé fiskální a celní strategie. Viktorie měla pověst protekcionistické entity, Nový Jižní Wales s hospodářským centrem v Sydney zase země nakloněné volnému obchodu. Každopádně jako jeden z podstatných hybatelů vzniku australského svazu (federace) na samém úsvitu 20. století je dnes všeobecně vnímán rostoucí odpor k celním bariérám mezi jednotlivými britskými koloniemi (poz-

dějšími svazovými státy), které zpomalovaly tok zboží i cestování lidí.

Celnice v Sydney na prahu přílivové zóny (a stejnojmenného náměstí) sloužila původnímu účelu do roku 1988 (naposledy jako pobočka federální agentury pro cla a obchod). V 90. letech minulého století přešel objekt do vlastnictví města Sydney, které z něj vytvořilo multifunkční budovu, která je poslední dvě dekády, tedy od celkové renovace, na seznamu Dědictví Commonwealthu. Mimo jiné tam dnes sídlí městská knihovna s desítkami tisíc svazků. Hned u vstupních dveří v přízemí se nachází hlavní turistická atrakce - zasklený tunový model centrálního Sydney. Součástí domu je také muzeum a několik galerií s bezplatným vstupem, pódium, prostory k byznysovému využití (některé zdarma, některé k pronájmu), relaxační zákoutí, špičková restaurace s impozantním výhledem na město...

Postupné budování

Dějiny sydneyského Customs House se začaly psát v polovině 19. století. Plukovník John George Nathaniel Gibbes byl na jeho začátku hlavní výběřčí daní v kolonii (funkci zastával 25 let). V roce 1844 se mu podařilo přesvědčit tehdejšího guvernéra k zahájení stavby pískovcového paláce podle návrhu architekta Mortimera Lewise se zdůvodněním, že je zámořský obchod na vzestupu a že projekt také sníží nezaměstnanost v době ekonomické krize.

Současný Customs House je o poznání robustnější než stavba z hloubi předminu-

lého století. Už původní fasáda nicméně měla několik unikátů včetně třinácti velkých oken, kterými bylo možné pozorovat ruch v celém zálivu. V letech 1883 až 89 se přistavila další dvě křídla s ohledem na narůstající obchod a roku 1887 také třetí patro. Další přístavby následovaly v průběhu 20. století, zejména na jeho začátku v období vzniku federace a první světové války. Později význam lokality Circular Quay z hlediska lodní dopravy slábl. Před olympijskými hrami v roce 2000 se ale z budovy opět stala „vstupní brána“ do Sydney, tentokrát hlavně pro turisty.

Konstrukce ze dřeva, oceli, betonu, cihel, s taškovou střechou a nádherným původním erbem nad vstupní branou je živým mementem australské historie od příchodu evropských kolonizátorů. Úřad, který v domě sídlil bezmála sto padesát let, byl svého času zodpovědný za veškerý import a export zboží, za výběr spotřební daně z lokálně vyráběného zboží, ale také za kontrolu imigrace, narkotik a „morálně korumpujícího zboží“ jako byly knihy a filmy. Během světových válek tak bylo vnímáno zboží nepřátelského původu, později díla se socialistickými a komunistickými tendencemi. Hlavním smyslem Customs House byla kontrola imigrace a administrace tarifů. Díky jedinečné poloze totiž tímto místem od 18. století proudí na nejmenší kontinent nové zboží, lidé i myšlenky, což neustalo se zavřením celnice, ale platí dodnes.

Jan Prokeš
Šéfredaktor Clo Douane

UPRAVENÝ (ZKRÁCENÝ) TEXT

DRUGS SEIZURE IN DUBLIN WORTH OVER €4.6 MILLION

On 03/11/2023, the Irish Revenue officers seized 210 kgs of herbal cannabis with an estimated value of €4.2 million at Dublin Port. They succeeded with the assistance of detector dog Waffle who discovered the drugs concealed in large steel containers within three pallets originating from Germany. The drugs were destined for an address in Dublin. Investigations are ongoing.

In another separate operation at Dublin Port, Revenue officers seized approximately 10 kgs of herbal cannabis with an estimated value of €200,000. The discovery was made when Revenue officers stopped and searched a vehicle which had arrived from the United Kingdom. A man in his 30s was arrested by An Garda Síochána and is currently detained under Section 2 of the Criminal Justice (Drug Trafficking Act) 1996, at a Garda Station in Dublin. Investigations are ongoing.

Separately, on 02/11/2023, Revenue officers examining parcels at a premises in Athlone seized over 1.99 kgs of ketamine, 313 grammes of MDMA tablets, 118 grammes of MDMA powder and 31 grammes of cocaine with an estimated value of over €147,500. The illicit drugs were discovered in parcels which had originated in the Netherlands and were destined for addresses in Dublin. Investigations are ongoing.

Finally, also on 02/11/2023 in another standalone operation, as a result of risk profiling and with the assistance of detector dog James, Revenue officers examining parcels at a premises in Dublin seized over 9 kgs of cannabis resin with an estimated value of €54,000. The illegal drugs were discovered in a parcel which had originated in Spain and were destined for an address in Dublin. Investigations are ongoing.

These seizures are part of Revenue's ongoing operations targeting the importation of illegal drugs. If businesses, or members of the public, have any information regarding drug smuggling, they can contact Revenue in confidence on 1800 295 295.

(text source: <https://www.revenue.ie/en/corporate/press-office/press-releases/2023/pr-110323-drugs-dublin-athlone.aspx>)

EXERCISES

(1) Answer the following questions based on the text content:

- a. The seized illegal drugs had altogether an estimated value of
- €54,000
 - €200,000
 - €4.6 million

- b. The drugs originated in
- the UK
 - Germany and the Netherlands
 - Germany, the Netherlands and in Spain
- c. The drugs were destined for an address in
- Athlone
 - London
 - Dublin
- d. The herbal cannabis was seized with the assistance of
- detector dog Waffle
 - detector dog James
 - detector dog Sniffer

(2) This is gonna be a challenge

You have to solve the crossword below, but first you have to find the crossword legend in the article on your own: The legend consists of:

a. Verbs from the first paragraph in the following grammatical form: past simple, active voice (there are three of them = crossword legend No. 1–3).

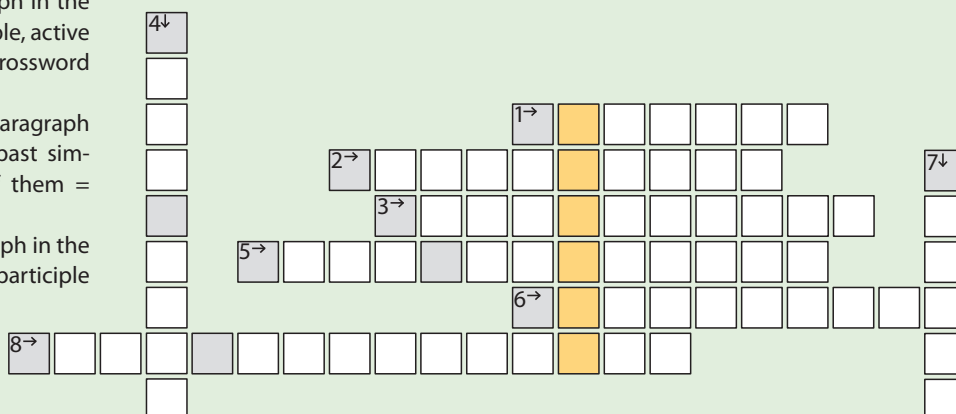
b. Verbs from the second paragraph in the following grammatical form: past simple, passive voice (there are two of them = crossword legend No. 4–5).

c. Verbs from the third paragraph in the following grammatical form: present participle

(the “-ing” form of a verb; there are two of them = crossword legend No. 6–7).

d. Verbs from the fourth paragraph in the following grammatical form: past perfect, active voice (there is one such verb = crossword legend No. 8).

Now write the words(verb forms) into the crossword and try to find the crossword clue!

Key:
(1) a./i/; b./i/; c./i/; d./i/
(2) Crossword legend: 1. seized, 2. succeeded, 3. discovered, 4. was made, 5. was arrested, 6. examining, 7. ongoing, 8. had originated;
Crossword clue: SECRET

Celnický šampionát ve stolním tenise byl velkolepý

Tak jako každý rok se i letos na podzim uskutečnilo tradiční Mistrovství Celní správy ČR ve stolním tenise pod záštitou ředitele jihomoravského celního úřadu Františka Widholma. Po loňské změně místa konání, a můžeme konstatovat, že pozitivní změně, se i letos šampionát konal v Hodoníně.

Pěkné zázemí v hotelu Crystal včetně sklepa pro večerní posezení a velkorysé prostory místní sportovní haly přilákaly letos rekordní množství „sportuchtivých“ zájemců nejen z řad celní správy, ale i kolegů z resortu ministerstva financí.

Ve středu večer prvního říjnového týdne se do Hodonína pomalu začali sjíždět účastníci z celé republiky. Staří známí se nadšeně vítali a nováčci měli možnost se trochu rozkoukat a navázat nové známosti při večerním posezení v místní kavárně. Část sportovců, ať už z rodinných, pracovních či jiných důvodů dorazila až ve čtvrtek ráno přímo do sportovní haly na slavnostní zahájení turnaje, které se konalo za účasti starosty města Hodonína Libora Střechy, ředitele turnaje Radka Koudely a hlavního rozhodčího Františka Mikuleckého.

Po krátkém úvodu bylo vyvěšeno základní rozlosování účastníků v jednotlivých kategoriích, kterými byli registrovaní hráči, neregistrovaní muži a neregistrované ženy. Po odehrání prvních zápasů pak byly rozlosovány ještě dvojice pro souboje družstev. Vzhledem k celkovému množství účastníků – 69 – nebyl žádný čas na prostoje. Kromě hodinové pauzy na oběd, který letos organi-

Výsledky

Kategorie registrovaných hráčů – 9 hráčů

- 1.místo - Harabaszová Lenka
- 2.místo - Šturm Jan
- 3.místo - Hortová Zuzana

Kategorie neregistrovaných hráček – 14 hráček

- 1.místo - Navrátilová Miluše
- 2.místo - Pěkná Jitka
- 3.místo - Martinkevičova Hana

Kategorie neregistrovaných hráčů – 46 hráčů

- 1.místo - Kniezek Rostislav
- 2.místo - Bača Petr
- 3.místo - Moravec Lukáš

Kategorie družstva – 68 hráčů

- 1.místo - Chlup Aleš, Růžicka Kamil
- 2.místo - Horová Martina, Zlámal Martin
- 3.místo - Harabaszová Lenka, Prokeš Vít

zátoři skvěle zajistili přímo v hale, se hrálo až do pozdních odpoledních hodin. Následoval přesun na hotel, sprcha, večeře a krátký odpočinek před večerním posezením v „hotelovém sklepe“ u skleničky vína s ochutnávkou dobrot místní kuchyně a za zvuků hudby, kterou obstaral náš kolega „DJ Hash“.

V pátek dopoledne se dohrály finálové zápasy, byly vyhlášeny výsledky a ředitel cel-

ního úřadu předal výhercům v jednotlivých kategoriích diplomy a drobné upomínkové dárky. Pak už se všichni sešli ke společnému focení a po obědě v hotelové restauraci se rozjeli do svých domovů. Doufejme, že s krásnými zážitky a přáním si tento turnaj zase za rok zopakovat.

Lada Temňáková
ČU pro Jihomoravský kraj